De evolutie en spirituele betekenis van het huwelijk - het huwelijk in de Nieuwe Tijd

17 mei 1978
lezing 251

"Gezegend zij jullie leven, jullie gedachten, je inspanning en toewijding, liefste vrienden. Zonder jullie volledige inzet om te leven naar je ingeboren vermogen om een Godmens te zijn, zouden wij nooit onze eigen taken kunnen vervullen. Wij zijn dus net zo afhankelijk van jullie oprechtheid en liefde als jullie van de onze. En wij zijn net zo afhankelijk van jullie overgave aan de Schepper als jullie afhankelijk van onze overgave aan Hem zijn. Moge er op deze mooie wederzijdse taak een blijvende zegen rusten, in de naam van de Heer, Jezus Christus.

Zijn naam zou nooit zoveel ambivalentie en vaak ook negativiteit oproepen, als de goddelijke waarheid niet op allerlei gebieden zo misvormd werd, ook waar het gaat om zijn leven op aarde en in de hemel. Alle grote goddelijke impulsen lopen meer gevaar misvormd te worden dan zwakkere vormen van creatieve manifestatie. Met de kennis die jullie hebben opgedaan moet het je weinig moeite kosten dit ook in je eigen leven waar te nemen. De grote spirituele krachten die in een dynamische liefde besloten liggen, wekken meer angst op en ondervinden meer weerstand en onbegrip, dan datgene wat lauw en middelmatig is. Dat is de voornaamste reden waarom er zulke strenge taboes bestonden ten aanzien van seksuele liefde en waarom het vrij laten komen van spirituele krachten de meest bedreigende en gevaarlijke ervaring schijnt te zijn. Want deze krachten zijn beslist niet alleen maar etherisch. Zij betreffen de totale persoon en zeker ook het lichaam. Daarom heeft de Christuskracht, het Christusbewustzijn, de werkelijkheid van Christus zoveel onbegrip en weerstand ondergaan.

Het is waar dat deze krachten zo sterk zijn dat een ongezuiverd iemand hen niet kan verdragen. Naarmate er negativiteit en misvormingen in iemands geest en bewustzijn huizen, manifesteren deze machtige energiestromen zich als crisis, pijn en gevaar. Toch is het deel willen uitmaken van deze krachten en het ontvankelijk ervoor zijn bewust of onbewust het diepste verlangen van iedere ziel

Vanuit dit oogpunt gezien is de ontwikkeling van het huwelijk als instituut heel kenmerkend. Er wordt momenteel een dieper inzicht verlangd, waardoor je je eigen besef van wat het huwelijk inhoudt kunt verbreden en uitdiepen en zo dit inzicht kunt gebruiken om duidelijk je verlangen uit te spreken. Dit is altijd de eerste stap om dat waar je naar verlangt te verwezenlijken.

Gedurende de vele eeuwen van zijn bestaan heeft de mens zich op allerlei terreinen ontwikkeld. Laten we in dit verband eens kijken naar de ontwikkeling van het huwelijk in de loop van de laatste paar eeuwen. Dat zal je een idee geven van de beweging tot nu toe, wat je op zijn beurt weer zal openen voor inzichten in waar het in de toekomst naar toe zal gaan. Je zult de huidige opvattingen ten aanzien van dit instituut dan vanuit een ruimere gezichtshoek kunnen bekijken. De geschiedenis kan alleen goed begrepen worden wanneer ook de spirituele betekenis achter aardse ontwikkelingen wordt waargenomen en verstaan.

In een niet zo ver verleden was het huwelijk in de eerste plaats een overeenkomst die in een aantal functies voorzag. De functie van het elkaars deelgenoot zijn, van liefde en uitwisseling op alle niveaus van de persoonlijkheid kwam daarbij echter op de allerlaatste plaats In feite werd liefde, wederzijdse seksuele overgave en een diepgaande, uitwisseling op het dynamische energieniveau afgewezen en veroordeeld. Het huwelijk werd als een financiële en maatschappelijke overeenkomst gezien, en als mogelijkheid tot bevrediging van andere, meer primitieve functies van de persoonlijkheid. Financiële en maatschappelijke voordelen bijvoorbeeld waren van primair belang. Maar nog kenmerkender was de vaste overtuiging dat deze doeleinden en redenen moreel juist en deugdzaam waren. Mannen trouwden vrouwen die een goede bruidsschat inbrachten en die de maatschappelijke status van de man verhoogden. Met andere woorden, hebzucht en trots stonden hoog aangeschreven en kregen het etiket van rechtschapenheid.

Mannen beschouwden zichzelf als de meerdere van de vrouw. Een vrouw trouwen hield niet meer in dan het kunnen beschikken over een slaaf die haar heer des huizes gehoorzaamde; die er voor zorgde dat het de man gemakkelijk en naar de zin werd gemaakt en die op geen enkele manier iets voor zichzelf vroeg. In ruil voor deze diensten, die ook inhielden dat zij een object was voor de doorgaans heel onpersoonlijke lusten van de man, ontving de vrouw dan materiële zekerheid. Haar enige verantwoordelijkheid was om een geschikt object te zijn voor haar meester. Jullie begrijpen natuurlijk, vrienden, dat de verantwoordelijkheid van de man veel meer met zich meebracht dan alleen maar financiële verantwoordelijkheid. Aangezien de vrouw niet als een volwassen gelijkwaardig iemand werd beschouwd, was zij moreel nauwelijks verantwoordelijk. In die eeuwen was emotionele en geestelijke verantwoordelijkheid nog geen gangbaar begrip, maar het was zeker wel aanwezig. Zelfs zonder zich van het begrip als zodanig bewust te zijn, werd het door de man erkent zover het andere mannen betrof, maar volledig ontkent waar het om vrouwen ging. Dit was duidelijk niet alleen het gevolg van vervorming en negativiteit bij de man. Het kwam evenzeer voort uit een diep gewortelde overtuiging in de psyche van de vrouw. Zij ontkende meestal op alle niveaus haar eigen verantwoordelijkheid en schiep daardoor mede de ongelijke verhouding tussen de seksen.

Beide geslachten vreesden, en vrezen nog steeds, de sterke spirituele energieën tussen man en vrouw, die bij de krachten van liefde, eros en seks betrokken zijn. Deze kosmische kracht is de scheppende stroom zelf waaruit al het bestaande is opgebouwd. Deze machtige stroom kan via verschillende methoden worden opgewekt, en niet alleen als bindende kracht tussen een man en een vrouw. Het kan in een individu door middel van spirituele disciplines in hem of haar zelf opgewekt worden. In dat geval heeft er een samensmelting plaats van de mannelijke en vrouwelijke principes en krachten in één individuele ziel.

De ongezuiverde ziel kan deze energiestroom niet verdragen. Naarmate er nog ongezuiverde zielssubstantie in de persoonlijkheid voort zweeft, moet die stroom wel ontkend, onderdrukt en gespleten worden. Seksualiteit die beleefd wordt zonder liefde, verbintenis en respect is precies zo'n gespleten, ontkende energiestroom. Mensen die geloven dat pornografie of promiscue seks meer genot geeft dan de seksualiteit die voortvloeit uit een gevoel van eenheid, en die met liefde en spirituele eenwording gepaard gaat, vergissen zich enorm. Precies het

tegenovergestelde is waar. De kracht van een dergelijke seksualiteit is zo sterk, dat die niet verdragen kan worden door een ziel die nog gedeeltelijk in duisternis leeft.

Een andere misvatting bij mensen is het geloof dat een fatsoenlijk getrouwd paar dat trouw is aan elkaar ook altijd het stadium van afgesplitste seksualiteit voorbij is. Het karakteristieke huwelijk van vroeger, dat ik zonet beschreef, was geheel en al een uitdrukking van de onderdrukking, verdringing en ontkenning van spirituele energiestromen. Bij de man kwam die ontkenning dikwijls tot uiting als een onvermogen om sterke seksuele gevoelens te ervaren bij de vrouw die hij liefhad, vereerde en respecteerde. Soms is de onbewuste angst voor die krachten zo sterk dat de splitsing volledig is en de man merkt dan dat hij niet in staat is om seksualiteit te ervaren met een vrouw van wie hij houdt. In veel gevallen echter doet deze gespletenheid zich voor ten aanzien van een en dezelfde vrouw. Dan kan de man de vrouw met wie hij getrouwd is tot op zekere hoogte wel vereren en liefhebben, zelfs ondanks het feit dat hij haar als zijn mindere beschouwt, maar tijdens de seksuele gemeenschap kan hij haar volkomen uitvlakken. Die gemeenschap kan dan alleen plaatsvinden wanneer de vrouw in de beleving van haar man een laag object wordt. Zo kan pornografische seks plaats hebben binnen een respectabel huwelijk dat maatschappelijk volledig geaccepteerd is.

Wat de vrouw betreft kwam de ontkenning van deze eenmakende kracht die te sterk is voor een ongezuiverde ziel, vaak tot uiting in de totale ontkenning van de seksuele realiteit van haar lichaam. En wanneer haar seksualiteit, in weerwil van alle pogingen hem te ontkennen, toch tot uiting kwam, ervoer zij dit met schuld en schaamte.

Vandaag de dag zijn de misvattingen over seksuele schuld en verdringing in jullie wereld bijna groter dan ooit. Deze verdringing en ontkenning, deze schuldgevoelens en valse schaamte, waren niet alleen een gevolg van maatschappelijke zeden en kwezelige invloeden. In feite kwamen zij voort uit het onvermogen om de kracht van de volledig eenmakende energiestroom te verdragen; wat alleen mogelijk is voor iemand die - althans betrekkelijk - vrij is van negativiteit, angst, twijfel en destructiviteit.

Een sterk seksueel mens die de seksualiteit beleeft zonder liefde, zonder een intens en persoonlijk versmelten met een welbewust

gekozen partner en die zonder hart en geest steeds weer wisselende partners kiest, met andere woorden: iemand die promiscue is, verschilt in wezen niet van de moralist die trouw is aan een enkele vrouw hoewel hun paring niet meer is dan een valse vertoning van een huwelijksplicht. Beiden zijn bang voor de liefde/seksstroming die tot eenheid werd gebracht door de kracht van de eros; door de kracht van wederzijdse zielsontwikkeling en verbintenis aan elkaar; door persoonlijke zuivering.

De man/vrouw verhouding uit het verleden en de houding tegenover het instituut van het huwelijk zijn een direct gevolg van deze angst voor de verenigde liefde/seksstroming. Persoonlijke zuivering kwam bij de meeste mensen nauwelijks voor. Het bestond alleen in enig belangrijke mate binnen de kerken. Maar ook daar werd de volle kracht van de stroming verzwakt door het gebod van het celibaat. Het is waar dat sommige uitzonderlijk begaafde en vergevorderde individuen deze spirituele kracht door hun eigen persoonlijke inspanningen wisten op te wekken. Mystieke extase is niets anders dan het vrijkomen van de spirituele energiestroom waarin God wordt ervaren als een levende en fysieke realiteit. Dit kan in ideale gevallen ook gebeuren door de eenwording van man en vrouw, als ze beiden voldoende vrij van angst zijn en samen een pad van persoonlijke zuivering volgen. Hun vereniging zal deze innerlijke energiestroom vrijmaken, zodat zij God in zichzelf en in elkaar zullen ervaren.

Laten we, voordat wij deze ervaring verder bespreken, teruggaan naar de ontwikkelingsfasen in jullie geschiedenis. Het beeld dat ik van het huwelijk schetste is niet erg aantrekkelijk. Het huwelijk zoals dat zo lang bestaan heeft, was in werkelijkheid een méér zondige staat dan al de zonden, die de moralisten - die deze normen in stand hielden - zo veroordeelden. Die moralisten richtten hun beschuldiging van zonde op ongeoorloofde seks, op promiscue of pornografische seks, die je van buitenaf kon opsporen. En inderdaad wijst dit alles op een ontkenning van de door God gegeven vereniging van liefde en seksualiteit - van de grootse energiestroom die in zich een uiting is van de goddelijke aanwezigheid. In zekere zin zijn deze angst en ontkenning dus symptomen van de ongezuiverde ziel, van de gevallen geest, zo je wilt. Maar aangezien jullie allen ook een taak vervullen in de beweging van de terugkeer naar de goddelijke staat, is het zinloos hiertegen uit te varen. Degenen die dit doen zijn zelf gevallen geesten, ongezuiverde zielen en deel van deze evolutiebeweging. Daarom is de juiste houding

tegenover die angst voor de volle kracht van de energiestroom het aanvaarden van dit levensfeit. Er is een zachte training nodig, zodat de persoon zich geleidelijk aan kan passen aan deze sterke kracht, zodat hij hem zonder moeite kan verdragen. Extase kan en zal aangenaam worden als de ziel in gestalte groeit. Dit gebeurt door een ontwikkelingsproces van vele, vele incarnaties.

De werkelijke zonde in de houding tegenover het huwelijk, die nog niet zo lang geleden overheerste, was het gevolg van secundaire schuld. In plaats van de angst toe te laten om zijn gelijke lief te hebben, moest de man de vrouw omlaag halen. In plaats dat zij haar angst toeliet om haar gelijke lief te hebben en het genot van seksualiteit te ervaren, moest de vrouw zich van de man vervreemden door hem tot haar vijand te maken. In plaats van zijn angst toe te laten voor een gelijkwaardige relatie, moest de man de vrouw tot object maken. In plaats van haar angst toe te laten voor eigen verantwoordelijkheid op alle niveaus, maakte de vrouw zichzelf tot object en gaf de man vervolgens de schuld voor deze gezamenlijk gecreëerde toestand. Beide geslachten ontkenden de angst wat in een veel diepere zin de primaire schuld genoemd kan worden, een schuld waarin de hele mensheid deelt.

Maar het was die ontkenning van de angst die de secundaire schuld veroorzaakte Sommige van deze secundaire schuldgevoelens gaven energie aan impulsen van het lager zelf. Zo werd materiële begeerte aangekweekt. Geld, macht, maatschappelijke voordelen speelden een rol bij het kiezen van een partner. Maatschappelijk aanzien, uiterlijke waarden en een geïdealiseerd zelfbeeld werden gevoed; trots en ijdelheid werden verheven tot moralistische valse waarden. Als je de morele verontwaardiging ziet, de morele zelfvoldaanheid van zowel mannen als vrouwen ten opzichte van diegenen die van de aanvaarde normen afweken, dan zie je hoe groot de kracht is van de secundaire schuld. Het maskerzelf pretendeerde niet eens dat het iets echt goeds en waardevols bepleitte. Het bestempelde gewoon begeerte, berekenend eigenbelang, trotse, op uiterlijkheid gerichte waarden en het wederzijds gebruiken van elkaar als de hoogste morele norm. Dergelijke aanspraken gaan veel verder dan gewone hypocrisie. Een zo diep gewortelde en verderfelijke schijnheiligheid vroeg om grondig te worden uitgeroeid; anders zou de ziel niet kunnen genezen. Het is belangrijk, vrienden, dat jullie de aard van deze eeuwenlange houding tegenover het huwelijk zien. Mensen die uit liefde trouwden, waren een grote uitzondering.

Deze condities in de meeste huwelijken uit het verleden werden gecreëerd door de collectieve staat van bewustzijn. Datzelfde bewustzijn schiep ook de karmische omstandigheden die noodzakelijke voorwaarden waren voor een specifieke begeleiding naar volgende incarnaties toe. De tegenstand bijvoorbeeld, die algemeen tussen man en vrouw bestond, moest juist tussen afzonderlijke mannen en vrouwen nog veel sterker tot uiting komen dan nu het geval is. Daarom was het vaak 'voorbeschikt' dat twee van zulke mensen elkaar als aanstaande huwelijkspartners zouden ontmoeten. Hun ouders zouden dit regelen. Een dergelijke vereniging gaf aan elk afzonderlijk de gelegenheid om algemene en specifieke negatieve gevoelens en opvattingen naar buiten te brengen die, eenmaal bewust gemaakt, de basis werden voor verandering. Dus, vrienden, die 'in de hemel gesloten huwelijken' waren beslist niet altijd positieve combinaties van liefde en genegenheid, van aantrekking en respect. Al deze wederzijdse negatieve gevoelens tussen tal van individuele mannen en vrouwen schiepen samen het collectieve bewustzijn, de karmische condities en ook de maatschappelijke normen van die tijd.

Heel recent maakte het bewustzijn een grote sprong. De mensheid is waarlijk klaar om deze oude opvattingen van zich af te schudden en nieuwe omstandigheden, nieuwe normen, nieuwe morele waarden te scheppen. Dit is in jullie tijd heel duidelijk te zien aan vele ingrijpende veranderingen. De feministische beweging, de seksuele bevrijding en een sterk gewijzigde houding tegenover het huwelijk zijn duidelijk tekenen van een nieuw opkomend bewustzijn. Deze verschijnselen moeten in het licht van een algehele tendens in de evolutie worden gezien. Anders ontgaat je de diepere betekenis van al deze veranderingen.

Bij alle evolutionaire bewegingen is de slinger geneigd van het ene uiterste naar het andere te zwaaien. Dit is bij tijden onvermijdelijk, soms zelfs wenselijk, mits die beweging alleen maar tot op zekere hoogte in een overdreven richting gaat. Maar als dat in sterkere mate gebeurt dan nodig of wenselijk is, ontwikkelt zich een even groot fanatisme en verblinding als het geval was toen die slinger uit de tegenovergestelde richting kwam.

Zo is bijvoorbeeld de hedendaagse seksuele vrijheid een reactie op de kluisters uit het verleden. Tot op zekere hoogte is dit een noodzakelijke fase die mensen soms tijdelijk moeten ervaren totdat de wijsheid van

het nieuwe bewustzijn tot volle wasdom is gekomen en de verbintenis aan één partner ervaren wordt als een daad van grotere vrijheid en bevrijding, oneindig veel aantrekkelijker dan de vrijblijvende, ongebonden wisseling van partners. De cyclus kon alleen maar verlopen via een *gedwongen monogame* verbintenis - met de daarbij behorende inbreuk op persoonlijke ontplooiing zowel van mannen als vrouwen - naar een bewustwording van de zwakmakende werking van zo'n houding, wat zich vervolgens weer uitte in losbandig en polygaam gedrag. Van hieruit kan de ontwikkeling zich voortzetten en een nieuwe basis vinden in een werkelijke innerlijke vrijheid en onafhankelijkheid, van waaruit bewust voor de monogame verbintenis wordt *gekozen* omdat deze oneindig meer bevrediging, voldoening en vervulling geeft.

Een bijzonder schadelijk aspect van de oude houding tegenover het huwelijk was, dat zowel de seksuele behoefte als de behoefte aan kameraadschap door motieven van opportunisme, materialisme en uitbuiting werden bezoedeld. Wanneer de ene zielsstroming heimelijk in dienst van de andere wordt gesteld, worden ze beide negatief. Als liefde, eros en seks de plaats zouden krijgen die hun toekomt, dan zou de reële behoefte aan succes, aan respect van de gemeenschap en aan materiële overvloed naar behoren op een hogere zelf manier kunnen functioneren. Dat deze bezoedeling en verschuiving als de moreel meest wenselijke houding werden beschouwd, maakte het nog erger. De mensheid moest dan ook uit deze misvorming losbreken en daarbij was een zekere mate van ontreddering onvermijdelijk. Daarom kon het niet anders dan dat de seksuele revolutie soms minder wenselijke vormen aannam - maar alleen minder wenselijk voor wie datt niet in zijn context ziet.

De ware les moet natuurlijk door ieder zelf worden geleerd. Die les houdt precies in wat ik hier vertel. De oude manieren van doen zijn hard aan verandering toe. Nieuwe seksuele uitingsvormen en een blijde aanvaarding van de seksuele drift moeten hun intrede doen. Tegelijkertijd moeten individuele mannen en vrouwen het enorme belang gaan zien van de eenheid van liefde, eros en seks; van genegenheid en respect, van tederheid en hartstocht, van vertrouwen en kameraadschap, van delen en elkaar helpen. Je moet goed begrijpen dat het je verbinden tot een relatie *niet* een moraliserend gebod is dat je van genot berooft. Precies het omgekeerde is waar! Je moet ook gaan begrijpen dat de energiestroom die door een samensmelting van liefde, respect, hartstocht en seksualiteit wordt opgewekt, oneindig meer

extatisch is dan bij een vrijblijvende verbinding ooit mogelijk is. In feite is die zelfs zo krachtig dat juist die autoriteiten, tegen wie nu zoveel rebellie bestaat, die gecombineerde energiestroom meer zijn gaan vrezen dan wie dan ook. Diezelfde autoriteiten staan niet zo ver van iemand af die zichzelf alleen toestaat op een gespleten manier seksualiteit te beleven - afgesneden van het hart en zonder werkelijke intimiteit en het elkaars deelgenoot zijn.

Het weet hebben van de staat waar je naar toe kunt groeien - en uiteindelijk wel naar toe *moet* groeien omdat dit je aangeboren bestemming is - is van groot belang. Zonder die blauwdruk zou je je schip niet kunnen besturen. Er is echter een subtiel en toch duidelijk verschil tussen aan de ene kant dit model dat je wenkt en aan de andere kant het geforceerde pogen om dat te zijn waar je nog niet organisch naartoe gegroeid bent. Als je dit model als zodanig herkent zonder jezelf te forceren, aanvaard je je menselijke staat. Je weet dat je krachtens je menszijn niet onmiddellijk een ideale, volledig één geworden persoon kunt zijn. Je weet dat het veel tijd, veel ervaring, veel lessen, veel vallen en opstaan en talloze incarnaties vergt, voordat je zielssubstantie zo naar voren is gekomen dat het dit complete wezen kan worden. Het is goed te weten dat er zo'n toestand bestaat, ook al ben je nog helemaal niet in staat hem te ervaren. Je moet het weten zonder jezelf onder druk te zetten, zonder jezelf iets te verwijten of ontmoedigd te raken. Dergelijke reacties zijn destructief en onterecht.

Helaas hebben bijna alle georganiseerde religies geprobeerd mensen te forceren tot een volmaakte staat waaraan ze op dat moment nog onmogelijk konden voldoen. Dat is waarom godsdienst als instituut tegenwoordig in een slecht daglicht is komen te staan. De staat van heelheid moet zachtjesaan in je bewustzijn geïntroduceerd worden, als ik het zo mag zeggen. Het mag nooit een geselwerktuig worden. Het dient alleen om je eraan te herinneren wie je in wezen al bent en wie je eenmaal zult worden.

Net zo dwaas als het is om atheïst te worden vanwege de dwalingen van de religie, zo dwaas is het ook om het huwelijk in zijn geheel te verwerpen vanwege misvormingen die hebben plaats gevonden. Voordat een groot aantal individuen begon te twijfelen aan de deugdelijkheid van het huwelijk als instituut was de houding tegenover deze instelling al aanzienlijk aan het veranderen. Dit gebeurde in de laatste decennia. Anders dan in het verleden, kozen mensen hun partner

vrijelijk en over het algemeen uit liefde. Dikwijls echter bleek ook dit niet de oplossing. Maar al te vaak kozen mensen die eigenlijk nog te jong en te onvolwassen waren om een werkelijk zinvolle verbintenis aan te gaan, voor een huwelijk op basis van oppervlakkige aantrekking, zonder zichzelf en de ander echt te kennen. Geen wonder dat dergelijke huwelijken geen stand konden houden. Maar ook hier moest men doorheen alvorens tot rijpheid te kunnen komen.

Net zomin als individuen kunnen leren zonder de ervaring van hun fouten en onvolwassenheden, kan het collectief bewustzijn dat. Beide moeten nieuwe wegen uitproberen voordat de ziel tot wijsheid en waarheid komt. De vrijheid om in onafhankelijkheid te kiezen, de vrijheid om seksueel en erotisch genot te ervaren, de vrijheid om fouten te maken en er van te leren; de vrijheid om tegelijk met de eigen groei naar andere en meer volwassen relaties toe te groeien, zonder veroordeling: het zijn allemaal noodzakelijke voorwaarden om de werkelijke betekenis van het huwelijk te leren kennen. Dit houdt in dat je het huwelijk niet ziet als een belemmering die je is opgelegd door een uiterlijke of innerlijke moraliserende autoriteit, maar als een vrij gekozen geschenk, als de meest grandioze en aantrekkelijke staat die je je maar kunt voorstellen, het hoogste genot en de grootste vervulling, waarvoor de ziel en de persoonlijkheid sterk, veerkrachtig en rijp moet worden en in staat om de kracht ervan in zijn energieën toe te laten. Geluk, extase, intens genot zijn nooit gratis verkrijgbaar. Je kunt ze nooit even ergens wegpikken. Dan kun je ze niet verdragen. Je kunt ze alleen verdragen wanneer de persoonlijkheid voldoende zuivering, zekerheid, vertrouwen, zelfkennis en begrip van het universum verworven heeft, kortom wanneer hij *in Christus* is.

Seksuele bevrijding moet door een aantal stadia heen, die misschien overdreven lijken, en dat soms ook zijn, voordat een *verdere seksuele bevrijding* - waarbij liefde, eros en seks een geheel gaan vormen - het huwelijk van de Nieuwe Tijd kan scheppen. Kortstondige seksuele ontmoetingen moeten niet als de uiteindelijke bevrijding. gezien worden Het is op zijn best een heel beperkte en voorbijgaande fase waar men doorheen moet. Niemand die in deze fase gezeten heeft, is daar ooit volledig door bevredigd, zelfs niet op zuiver fysiek niveau. Je kunt jezelf wijsmaken dat dit het beste is dat je mag verwachten, maar dat is niet waar. Misschien ontken je je diepere, onvervuld gebleven verlangen, omdat een ander tot nog toe onvervuld stuk nu aan zijn trekken is gekomen. Maar je moet nog zoveel verder gaan om jezelf te

geven waaraan je werkelijk behoefte hebt, wat je werkelijk wilt en verlangt, en wat je inderdaad toekomt.

Net als de seksuele revolutie moest ook de bevrijding van de vrouw in uitersten vervallen - althans tijdelijk. Dus moest een aantal vrouwen net zo hard en onverzettelijk worden als hun grootste vijand de man, om daardoor hun eigen kracht te ervaren en hun vermogen om onafhankelijk, verantwoordelijk voor zichzelf, creatief en vindingrijk te zijn. Zolang dit een tijdelijk verschijnsel, een voorbijgaand stadium, een tussenfase blijft waaruit verdere veranderingen zullen voortkomen, is het goed. Maar wanneer deze houding wordt gezien als het uiteindelijke ideaal, wordt hij even schadelijk als die van het onderdrukte en afhankelijke kindvrouwtje dat je niet langer wenst en hoeft te zijn. De vrouw in de nieuwe tijd verenigt onafhankelijkheid, eigen verantwoordelijkheid en gerijpte volwassenheid met de zachtheid en het vermogen tot overgave die voorheen uitsluitend geassocieerd werden met de afhankelijkheid van een parasiet. De man in de nieuwe tijd verenigt gevoelens van zijn hart, zijn zachtheid en tederheid met zijn kracht en kundigheden. Niet op de manier van de vrouw, maar op een *complementaire* wijze. Samen kunnen ze het huwelijk van de nieuwe tijd vormgeven.

Het huwelijk van de nieuw tijd zal doorgaans niet zo vroeg in het leven gesloten worden. Zijn de partners nog jong, dan hebben ze meestal al heel wat volwassenheid verworven als gevolg van oprecht en intens padwerk zoals dit. Het huwelijk van de nieuwe tijd is een kernpunt van kracht, waarbij de partners elkaar versterken op hun gezamenlijke reis en ook anderen kracht geven in een gemeenschappelijk ondernomen taak ten bate van de grotere zaak. Het huwelijk van de nieuwe tijd is volkomen open en doorzichtig. Het kent geen geheimen. Het zielsproces van het padwerk wordt volledig gedeeld. Deze openheid en doorzichtigheid moeten geleerd worden. Het is als het ware een pad binnen het pad. Je moet de moeite die het je kost om deze openheid te bereiken naar buiten brengen in plaats van het te ontkennen of te verbergen. Als je niet laat zien hoe moeilijk je het vindt om open te zijn, kan je onvervuldheid niet worden verlicht, hoezeer je het ook aan je partner of aan de uiterlijke omstandigheden probeert te verwijten. Onderdeel van deze openheid is dat je je angst onthult voor de sterke spirituele stroom, voor krachten die vrijkomen door de koppeling van seksualiteit en hart. Als die angst gedeeld wordt - ook al zijn beiden misschien nog niet in staat die angst af te leggen - dan zullen de

belemmeringen vrij snel verdwijnen. En uit dit delen komt zelfs al een soort vibrerend gevoel van vervulling voort.

Om in een huwelijk van de nieuwe tijd vervulling te vinden en de relatie levend te houden is het een basisvoorwaarde om een vergaand pad van zelfontwikkeling te gaan en alle verborgen gebieden in jezelf bloot te leggen. Ook wanneer de vibratie wegebt, moet dit door de partners samen onder ogen gezien en nader onderzocht worden. Er kunnen talrijke redenen voor zijn en die hoeven niet eens slecht of beschamend te zijn.

Wanneer alle niveaus van de persoonlijkheid elkaar ontmoeten, samengaan, voor elkaar openstaan en uiteindelijk samensmelten, dan gaat de intensiteit en de vitaliteit van de seksuele ontmoeting alles te boven van wat je je nu kunt voorstellen. Je verlangt hier intens naar, want deze vervulling is je geboorterecht en je bestemming. Het is alleen mogelijk in een partnerschap zoals ik hier beschrijf - in het huwelijk van de nieuwe tijd. Zo'n versmelting is niet gemakkelijk te realiseren. Ze is het gevolg van oneindig geduld, van groei, verandering en transformatie. Maar je moet deze mogelijkheid als een levend beeld voor ogen houden en weten dat je het inderdaad - ooit - zult kunnen verwezenlijken.

Versmelting op alle niveaus van de persoonlijkheid betekent versmelting van alle energielichamen. Dit komt slechts zelden voor. Je zult leren herkennen wanneer de versmelting alleen op fysiek niveau plaatsvindt en wanneer op emotioneel, mentaal en spiritueel niveau. Al deze energielichamen bestaan werkelijk en kunnen versmelten, of niet, naar gelang de omstandigheden die spelen. Als de versmelting op al deze niveaus plaatsvindt, word je niet alleen één met je partner, maar met God. Je verwerkelijkt God in je partner en God in jezelf. Geen wonder dat die energiestroom te sterk is om te verdragen, tenzij je persoonlijkheid een hoge mate van innerlijke ontwikkeling en zuivering heeft bereikt.

Als je eenmaal gaat beseffen dat seksuele vereniging niet echt bevredigt en boeit wanneer niet alle energielichamen in het proces van samengaan betrokken zijn, wordt je houding ten aanzien van een seksuele ontmoeting heel anders dan het nu is. Dan is het nooit meer oppervlakkig of toevallig. Het gaat beschouwd worden als een heilig ritueel. Die rituelen worden door ieder paar zelf gecreëerd. Ze kunnen

in verschillende stadia steeds weer anders zijn en ze zullen nooit ontaarden in vaste routines. De seksuele ontmoeting is dan werkelijk een versmelting van mannelijke en vrouwelijke principes *als universele krachten* en elke seksuele vereniging wordt een creatieve daad die nieuwe spirituele vormen schept, nieuwe hoogtepunten in de ontwikkeling van de beide betrokkenen, die aan anderen kan worden doorgegeven. Het in elkaar opgaan en elkaar aanvullen van deze twee goddelijke aspecten - de vrouwelijke en de mannelijke energie - zal niet alleen totale vervulling, extase en gelukzaligheid, maar ook blijvende nieuwe waarden scheppen en doet je de goddelijke realiteit, de Christus in jezelf en in de ander, als werkelijkheid ervaren.

Lieve vrienden, deze lezing mag jullie in geen geval ontmoedigen, hoe ver je ook verwijderd mag lijken van de mogelijkheid en de bestemming die ik hier schets. Je bent ernaar op weg, alleen al doordat je in staat bent deze lezing te begrijpen en ervoor kunt kiezen hem op de meest positieve manier te gebruiken, waar je je ook bevindt. Het feit dat je deze waarheid kent, maakt je vrijer - zoals elke waarheid bevrijdend werkt, zelfs als je de vervulling ervan in dit leven nog niet kunt bereiken. Wees blij dat hij bestaat, dat deze waarheid je wacht en de verrijking is die je is gegeven.

Er bestaat een enorme spanning tussen de mannelijke en vrouwelijke energiestromen. Die spanning kan op een positieve of een negatieve manier tot uiting komen. Uit hij zich negatief, dan raakt seksualiteit of verbonden met ontkenning (homoseksualiteit, verdringing, aseksualiteit, impotentie of frigiditeit) of met negatieve uitingsvormen (sadisme, masochisme, fetisjisme). Het kan tot op zekere hoogte nodig zijn om de aan negativiteit gebonden seksualiteit te uiten, want als het volledig ontkend wordt, raakt de hele persoonlijkheid ontwricht en hoopt de spanning zich zo sterk op dat er ander dan seksueel geweld uit voortkomt. Als deze uitingsvormen in de fantasie worden beleefd of plaatsvinden met wederzijdse toestemming, waarbij niemand geschaad of gedwongen wordt, kan dit een stap zijn naar een seksualiteit met meer samenhang en verbondenheid, vooral wanneer deze vorm niet met een aureool omgeven maar in zijn ware betekenis begrepen wordt.

Komt de spanning op positieve wijze tot uiting, dan is het waarlijk een plek van psychische kernreactie. Het huwelijk van de nieuwe tijd *is* een plek van psychische kernreactie. Het vrijkomen van die energie, het bevrijden van de creativiteit, de wederzijdse extase - het zijn

diepgaande spirituele ervaringen in, door en met God. In de Nieuwe Tijd moet de goddelijke seksualiteit worden erkend. In oude taboes en ontkenningen is die niet terug te vinden, noch in het moraliserend oordelen over deze scheppende kracht. Evenmin in de ontsporingen die het onvermijdelijk gevolg zijn van een nog onvolledige ontwikkeling. De explosieve kracht van de man/vrouwspanning en het ontladingsmechanisme daarvoor doordringt de hele persoonlijkheid en overstijgt het eindige. Het vergeestelijkt waarlijk het lichaam en materialiseert de geest, en dat de taak is van de evolutie.

Hiermee zegen ik jullie, lieve vrienden. Moge de Christus in het diepst van je ziel zich versmelten met het Christusbewustzijn en de Christuskrachten die je omgeven en je vullen met zijn liefde, zijn kracht en zijn zegeningen."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978
Oorspronkelijk uigegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'The Evolution and Spiritual Meaning of Marriage -
New Age Marriage'.
Vertaling door Lidewij Janssen - Frijlink. in 1981; herzien in 1992 door
Anke van der Meer en in 2001 door Marga Croon.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

251/16